

Wspólnota "Miriam"

Odnowa w Duchu Świętym

Rzeszów - Tabor

10 listopad 2021

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK XIII, NUMER 591

Spotkania Wspólnoty odbywają się według harmonogramu umieszczonego na stronie Wspólnoty w Domu Diecezjalnym „Tabor”
ul. Połonińska 25

Teksty do medytacji od 11.11.2021 r.

Poprzedni rok zakończyliśmy spotkaniem ze św. Ignacym i różańcem. Wiele osób pyta, jak będzie wyglądał świat dalej, co się stanie. Jako wspólnota Kościoła, mamy wołać w każdej sytuacji – niech się stanie wola Twoja, ale jednocześnie w sercu mieć pragnienie – przyjdź Panie Jezu. Będziemy dlatego kroczyć drogą Apokalipsy oraz Dzienniczka św. s. Faustyny. Oba teksty mają nam pokazać jak Bóg się nami opiekuje.

Będziemy kroczyć znaną nam metodą syntezy, czyli czytając oba teksty najpierw biblijny (ok. 15 min) i tekst Dzienniczka (ok. 10 min), mamy dokonać pewnej syntezy. Razem praca powinna nam zająć ok. 30. min.

Na owocną pracę, błogosławieństwo +

Oddaję każdego z Was w rany Chrystusa i Jego Krew, oraz zamykam w Sercu Maryi.

ks. Damian, Pasterz

Wskazówki do pracy od soboty:

1. Postaw się w obecności Pana, uświadamiając sobie przed Kim stoisz i z Kim masz rozmawiać.
2. Przy pomocy umysłu, wyobraźni, pamięci usiłuj odnaleźć się w rozważanej scenie. Oczami wyobraźni zobacz wszystko co się dzieje, przyjrzyj się każdemu kto występuje w scenie – nakręć swój film.
3. Co w danym fragmencie Bóg chce powiedzieć do Ciebie? Do czego Cię wzywa? Jak pokazuje Siebie / Kościół / świat? Przeczytaj później komentarz i przemyśl dany tekst.
4. Przeczytaj wskazany na dzień fragment z Dzienniczka św. s. Faustyny.
5. Zapisz wnioski z obu fragmentów do swojego zeszytu.

Telefon Wspólnoty

☎ 884-315-151

Struktura Wspólnoty:

ks. Damian Ziemia

Pasterz

tel. 791-386-047

e-mail: mini-damian@o2.pl

Barbara Zacharska

Lider

tel. 607-433-848

e-mail: b-lech@wp.pl

Katarzyna Zdeb

V-ce lider

Marcin Zacharski

V-ce lider

Dzień	Fragment Apokalipsy	Dzienniczek św. s. Faustyny
Czwartek	Ap 11,1-13	583-592
Piątek	Ap 11,14-19	593-602
Sobota	Ap 12,1-18	603-607
Niedziela	Ap 13,1-10	608-614
Poniedziałek	Ap 13,11-18	615-623
Wtorek	Ap 14,1-5	624-634
Środa	Ap 14,6-13	635-642

Czwartek:

Apokalipsa - Wierni Bogu, widziani w obrazie Izraelitów modlących się w świątyni, zostaną przez Boga zabezpieczeni. Natomiast ziemská świątynia i miasto Jerozolima ulegną wrogom i tak już w eonie obecnym pozostanie. Oto podwójna przyszłość świata. Wizja ta w nowy sposób przekazuje treści znane już przedtem, gdyż w Apokalipsie wielokrotnie już występowały motywy kultu w świątyni, klęsk spadających na ten świat, zwycięstw groźnych wrogów oraz uchro-

Animatorzy diakonii

Danuta Partyka
diakonia modlitewna

Dawid Przydział
diakonia uwielbienia

Alicja Cyrnek
diakonia prowadzenia
spotkań

Marcin Zacharski
diakonia modlitwy
wstawienniczej

Bartłomiej Medygrat
diakonia liturgiczna

Katarzyna Świder
Magdalena Rząsa
diakonia wprowadzająca

Klaudia Winiarska
Konrad Przydział
diakonia medialna

Joanna Wojdyło
Wojciech Wojdyło
diakonia organizacyjna

Barbara Zacharska
diakonia prorocka

Katarzyna Zdeb
diakonia miłosierdzia

nienia wybranych. Obecny krótki ustęp podsumowuje te myśli, odnosząc je do aktualnej sytuacji czcicieli Boga i ziemskiej Jerozolimy. Wizja pokazuje czas obecny jako erę działania świadków Boga, potężnych w słowie i skutecznych w czynie. Jest to pewien obraz Kościoła i jego świadectwa, choć świadkowie mają też rysy indywidualne: proroków jak Eliasz i apostołów jak Piotr i Paweł. U kresu czasów diaboliczny potwór, Bestia, pokona i uśmierci świadków, ku zadowoleniu grzesznych mieszkańców tej ziemi. Przedstawia to prześladowanie Kościoła przez imperia, działające z inspiracji szatańskiej. Jednakże triumf potwora będzie krótkotrwały. Przeznaczeniem świadków Boga jest triumfalne wejście do nieba (por. 20, 4).

Dzienniczek św. s. Faustyny: ...

Piątek:

Apokalipsa - Jest to królowanie Boga nad światem, co oznacza zarówno władzę nad materialnym kosmosem, jak i władzę nad tym światem, czyli przewagę Boga nad ludzkością Mu niechętną albo wręcz skłaniającą się ku szatanowi (Mt 4, 8-9; por. J 14, 30). Tymczasem jedynie Bóg jest prawdziwym królem. Werset 18 zwraca uwagę na ten drugi aspekt, na władzę nad ludzkością, ale i ten pierwszy wydaje się obecny. Odpowiedzią ludów na panowanie Boga jest gniew, zaś odpowiedzią na gniew ludów jest gniew Boży, można by rzec „dzień gniewu”. Sąd Boży ma swój właściwy, opatrnościowy czas. Obejmuje on martwych, a więc zakłada ich powrót do życia. Wynikiem sądu jest najpierw wynagrodzenie sprawiedliwych. Wszyscy oni otrzymają zapłatę, czyli sprawiedliwą należność. Autor uznaje zasadę odpłaty i uważa, że człowiek przez swoje czyny wypracowuje zapłatę w postaci zbawienia. „niszczenie ziemi” oznacza nie dewastację przyrody, lecz właśnie niszczycielski najazd, niszczenie ludzi na ziemi i tego, co na ziemi mają. Ustęp ten streszcza nadzieje na zbawienie. Nadchodzi ono dzięki władzy Boga nad światem. Jej konsekwencją okazuje się sąd, na który jest już pora. Sąd ten zakłada powrót martwych do życia i polega na sprawiedliwej odpłacie dla dobrych i złych. Mieszkańcy nieba odpowiadają dziękczynieniem na królowanie Boga i zaprowadzenie na ziemi sprawiedliwego ładu. Niebo rzeczywiście zaczyna się otwierać, czego pierwszym aktem jest ukazanie się niebiańskiego przybytku. Odstąpienie sacrum na grzesznej ziemi skutkuje ponownie plagami.

Dzienniczek św. s. Faustyny: ...

Sobota:

Apokalipsa - Kluczowy punkt to tożsamość występującej w wizji kobiety, zwanej w przekładach archaicznie Niewiastą. Jej interpretacja maryjna uchodzi za tradycyjną, ale u wczesnych komentatorów właściwie nie występowała. Wcześni starożytni komentatorzy zakładali, że kobieta ta wyobraża Kościół. Zatem to lud Boży w bólach rodzi Mesjasza (ww. 2. 5) i w trudzie Go głosi. Szatan czyha na Mesjasza, ale bezskutecznie (w. 5). Kobieta-Kościół w obecnym czasie przechodzi przez pustynię, ale pod opieką Boga (w. 6). Szatan nadal walczy z Kościołem i jego członkami, czyli z kobietą i jej potomstwem (ww. 12-17). Interpretacja ta tłumaczy w sposób spójny cały ustęp. Zezwala też na skojarzenie tej kobiety z narzeczoną Baranka i niebiańską Jerozolimą - obrazami Kościoła w czasach ostatecznych. Otulenie słońcem wskazuje na słoneczną szatę, być może symbol opieki i obecności Boga. Podkreślenie bólu sygnalizuje, że Mesjasz przychodzi w sytuacji dla ludu Bożego trudnej. Tożsamość smoka jako szatana jest dokładnie wyjaśniona w w. 9. Słowo *smok*, gr. *drakón*, oznacza zarówno stwora mitycznego, jak i dużego węża. Jego symbolika jest jednoznacznie negatywna. Kolor ognisty może kojarzyć się z zagładą. Zrzućcie gwiazd wyraża władzę nad kosmosem i pychę. Rozdział ten przedstawia obrazowo sytuację ludu Bożego, wyobrażonego pod postacią kobiety. Ten lud Boży to łącznie Izrael i Kościół. Pokazany jest jednocześnie od strony triumfalnej, niebiańskiej, oraz w świetle, w obliczu cierpień i zagrożeń. Cierpiący lud wydaje Mesjasza, który zapanuje w sposób widoczny nad światem w czasach ostatecznych. Jego pojawienie się alarmuje wrogiego ludzkości szatana, czyli diabła, smoka i węża, oskarżyciela ludzi, ale ten nie może go dosięgnąć. Co więcej, zostaje przez Michała i aniołów usunięty z nieba, gdzie dotąd przebywał, mając przystęp do Boga. Wojnę o niebo przegrywa. Upadek szatana dokonał się w czasie obecnym i miał za przyczynę jego wrogość wobec ludzi i Chrystusa. Pozostaje mu jednak możliwość działania na ziemi. To działanie, angażujące wszelkie złe siły, jest uporczywe i groźne, ale w ostatecznym rachunku opieka Boża uchroni Kościół przed szatanem. Mimo że jego wojna z wiernymi Bogu ludźmi potrwa jeszcze długo, przez całą doczesność, też jej nie wygra.

Dzienniczek św. s. Faustyny: ...

Niedziela:

Apokalipsa - Korzeniem zła i głównym wrogiem Kościoła jest szatan, czyli smok, ale na ziemi działa on przez imperialne państwo. Dysponuje ono pełnią władzy ziemskiej, łącząc to ze zwierzęcym okrucieństwem. Potwór reprezentuje Imperium Rzymskie, a zarazem stanowi archetyp wrogich chrześcijanom państw totalnych. U poddanych budzi respekt i podziw. Ludzie tego świata kłaniają się mu, a on na płaszczyźnie politycznej pokonuje tych, którzy służą Bogu. Bluźni Bogu, rzeczom świętym i ludowi Bożemu. Bóg to dopuszcza, ale też przewiduje zbawienie tych, którzy się nie pokłonią potworowi. Będą nieuchronnie prześladowani, potrzebują wytrwałości i wiary, ale ich przeznaczeniem jest życie. Zawdzięczają je śmierci Chrystusa.

Dzienniczek św. s. Faustyny: ...

Poniedziałek:

Apokalipsa - Potwór *mówił jak smok*, czyli powtarzał orędzie szatana, był jego rzecznikiem. Pełnił więc względem niego funkcję zbliżoną do proroka. Skoro jednak poprzednio smokowi nie przypisano słów, to można się tylko domyślać, że potwór mówił tak jak szatan w Biblii: kusił, czyli zachęcał do grzeszenia przeciwko Bożym przykazaniom. Ludzie stoją przed wyborem: albo oddać hołd pogańskiej władzy, albo znosić represje. Władza imperialna reprezentowana przez cesarzy, pierwszy potwór, oraz jej rzecznicy i kapłani, drugi potwór, budzą podziw ludzi tego świata, od których domagają się hołdu. Władza skutecznie manipuluje poddanymi i traktuje ich jak swoją własność. Kto odmawia potwornemu państwu kultu, może zostać zabity; kto nie chce przyjąć znaku poddaństwa, usuwany jest poza nawias normalnego życia. Państwo okazuje się agresywnym bożkiem, który konkuruje z prawdziwym Bogiem. Dla chrześcijan wybór jest jasny, ale pociąga on za sobą perspektywę prześladowań. Ta liczba reprezentująca potwora przedstawiona jest jako zagadka, choć możliwa do rozwiązania. Po pierwsze, liczba sześć to niepełna siódemka, a więc 666 to wcielona niedoskonałość. Inna liczba 666 występuje w Piśmie Świętym w 1 Krl 10, 14 – oznacza tam liczbę talentów, jakie wpływały rocznie z tytułu podatków do skarbcza Salomona. Była to suma bardzo duża. Salomon poddanych wyzyskiwał.

Dzienniczek św. s. Faustyny: ...

Wtorek:

Apokalipsa - Liczba 144.000 to ogromna liczba społeczność zbawionych, stanowiąca uniwersalną i eschatologiczną kontynuację Izraela. Wypisane imiona Boga i Baranka można sobie wyobrazić jako napisy krótkie, takie jak imię Boże Jahwe. Zbawieni to ci, którzy nie splamili się fizycznie i ci, którzy nie splamili się kłamstwem. Może to sprawiać wrażenie, że wstrzemięźliwość płciowa jest warunkiem zbawienia, co prowadziłoby do istotnej trudności przy uzgadnianiu tego poglądu z całością Biblii, która respektuje małżeństwo i nie uważa płciowości za rzecz podejrzaną, lecz stworzoną przez Boga. Dziewiczość kojarzy się bowiem z ascezą, wstrzemięźliwością płciową. Na poziomie dosłownym mogłoby oznaczać wymóg dziewictwa, ale niekoniecznie. Można sobie wyobrazić, że 144.000 to młodzi męczennicy, zabici przed małżeństwem. Inne objaśnienie uznaje dziewictwo za unikanie nierządu w sensie przenośnym, czyli bałwochwalstwa. Jeszcze inne utożsamia je z unikaniem związków z pogankami. Wbrew częstemu odczytaniu tego wersetu, wstrzemięźliwość płciowa występuje tu w kontekście rytualnym, a nie w ascetycznym. Zwrot: *W ich ustach nie znaleziono kłamstwa*. Kłamstwo nie jest tu jednak pojęte jako okazjonalny grzech z życia codziennego, lecz jako postawa negacji wobec Boga, prawdy i zbawienia. Kłamstwo to odrzucenie Boga i Chrystusa jako Prawdy. Dlatego od braku kłamstwa przejść można do końcowej oceny ogólnej: są bez zarzutu. Ten ostatni termin, *amómos*, dotyczy zarówno czystości rytualnej, jak i moralnej. Dziewictwo i prawdomówność okazują się obrazami takiego stanu. Wśród burz tego świata ludzie odkupieni przez Boga cieszą się bezpieczeństwem. Baranek gromadzi ich wokół siebie w niebiańskiej świątyni, do której wchodzić czyszczy rytualnie i moralnie. Biorą udział w liturgii niebiańskiej jako uczestnicy i jako ofiara dla Boga, dostępując pełniejszego poznania Go. Na ich czele stoi Baranek, pasterz i wódz ludu Bożego.

Dzienniczek św. s. Faustyny: ...

Środa:

Apokalipsa - Przesłanie tej wizji jest dość jednorodne: występnych, którzy czczą imperialnego potwora, czeka surowy sąd Boży i przyszłe męki. Opisane jest to w sposób tak obrazowy i sugestywny, że patrząc na całość, trzeba przypomnieć symboliczność języka Apokalipsy w ogóle. Nie jest to dosłowny opis kar, lecz ich barwna zapowiedź. Pełni ona w dużym stopniu rolę pedagogicznego ostrzeżenia: kto ulegnie

i przyjmie piętno potwora, zostanie potępiony. Zarazem ten, kto czyni dobrze, zyska Boże błogosławieństwo, jego zasługi nie przepadną. Dlaczego świadkami kary będą aniołowie i Baranek? Wynika to z założenia, że widzą oni także to, co dzieje się w piekle. Strzeżenie przykazań i wiary to dwa aspekty jednej postawy, przejawiającej się w czynach i w sercu. Zwrot *strzec wiary* uświadamia, że i ona jest postawą czynną wiernością, dochowanie wiary to lojalność.

Dzienniczek św. s. Faustyny: ...

Ogłoszenia

- 1. Przypominamy, o obowiązkowej modlitwie Anioł Pański w intencji na otwartość na charyzmaty i jej przyjmowanie dla wszystkich członków wspólnoty przez ręce Maryi oraz zachęce Pasterza do postu w intencji wspólnoty 12 dnia miesiąca.**
2. Posługa modlitwą wstawienniczą prowadzona w pierwszą i trzecią środę miesiąca w godz. od 17.00 do 18.00 w salce Miriam (główny budynek DD Tabor, poziom -1). Zapisy przez formularz na stronie internetowej www.miriam.rzeszow.pl.